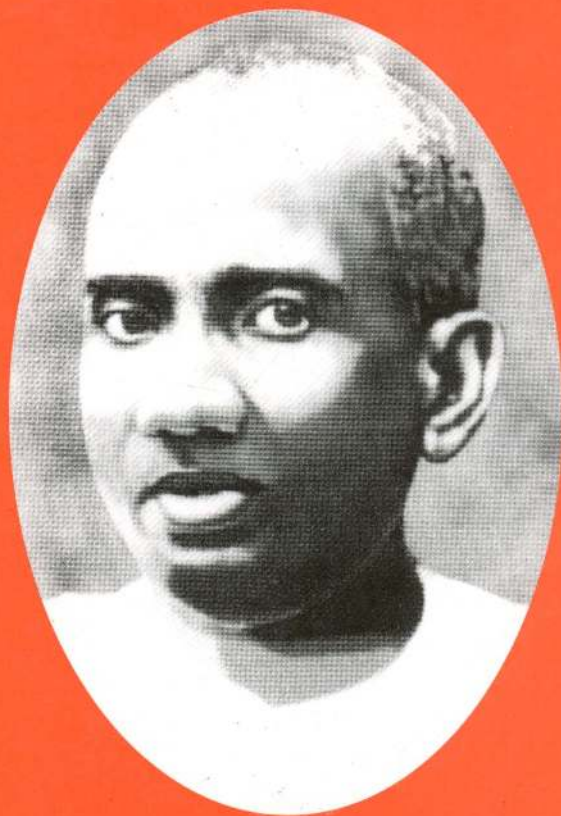

இலங்கைத்
தமிழ்ச்
சுடர்மணிகள்

சுவாமி விபுலாநந்தர்

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு

சு
0
tu

குமரன் புத்தக இல்லம்

சுவாமி விபுலாநந்தர்

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு
தலைவர், நுண்கலைத்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

604203

24/

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2006

வெளியீட்டு எண் : 217

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது

- 361-1/2, டாம் வீதி, கொழும்பு-12, தொ.பே. 2421388, மி. அஞ்சல் : kumbh@sltnet.lk

- 3 மேய்கை வீநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி, சென்னை - 600 026

சுவாமி விபுலாநந்தர்

- பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு எழுதியது

பதிப்புரிமை © 2006 சி.மௌனகுருவுக்கு

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது

- 361-1/2, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12

Published by Kumaran Book House

- 361-1/2, Dam Street, Colombo - 12, Tel. - 2421388, E.mail : kumbh@sltnet.lk

- 3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Swami Vipulananthar

By Prof. C. Monaguru

Copyright © 2006 Prof. S. Mounaguru

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

- 361-1/2, Dam Street, Colombo -12

Cover Design by Dream Station

ISBN 955-659-075-5

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, translated, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission from the Author or the Publisher.

சுவாமி விபுலாநந்தர்
27.03.1892 - 19.07.1947

பொருளடக்கம்

1.	அறிமுகம்	05
2.	விபுலாநந்தரின் வாழ்க்கைப் பின்னணி	08
3.	விபுலாநந்தரின் ஆளுமைப் பின்னணி	11
4.	விபுலாநந்தரின் சமூக நோக்கு	15
5.	விபுலாநந்தரின் கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பு	20
6.	இசை பற்றிய நோக்கும் பணியும்	28
7.	நாடகக் கலை பற்றிய நோக்கும் பணிகளும்	35
8.	இலக்கிய நோக்கும் பணியும்	41
9.	நிறைவுரை	46

1

அறிமுகம்

1942 ஆம் ஆண்டிலே மதுரையில் நடைபெற்ற இயற்றமிழ் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கித் தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்திய விபுலாநந்த அடிகளார் பின்வருமாறு கூறினார் :

இரண்டரைக் கோடியென்னும் எண்ணினராகிய நம் தமிழ்க் குலத்தார் அனைவரும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கிப் பொருட் செல்வமும் செவிச்செல்வமும் அருட்செல்வமும் ஏற்ற பெற்றியெய்தப் பெற்று மண்ணக மாந்தர்க்கு அணியெனச் சிறந்து வாழ்வார்களாக¹.

பந்த பாசங்களைத் துறந்து மனுக்குலத்துக்குச் சேவை செய்ய வந்த விபுலாநந்தர் தமிழ்க் குலத்தவர் பசியும் பிணியும் நீங்கி பொருட் செல்வம் முதலிய செல்வம் பெற்று வாழ வேண்டுமென்று கருதுவதும் 'நம் தமிழ்க் குலம்' என உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மையிற் கூறுவதும் ஏனைய சமூகங்களை விடத் தமிழ்ச் சமூகம் மேலாக வாழவேண்டும் என்று அவாவுவதும் துறவு பூண்ட போதிலும் தமிழரையும் தமிழர் சமூகத்தையும் துறக்காத விபுலாநந்தரின் உள்ப்போக்கையும் தமிழ்ப்பற்றை விடாத மனப்பாங்கையும் காட்டுவனவாயுள்ளன.

1948 ஆம் ஆண்டிலே விபுலாநந்தர் மறைவையொட்டி திரு. க. க. முருகேசப்பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'ஈழமணி விபுலாநந்த நினைவு மலரில்' விபுலாநந்தர் பற்றிக் கூறவந்த கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

சங்கத் தமிழ் கேட்க வேண்டுமானால் இருவரிடம் கேட்க வேண்டும். ஒருவர் பெரும் பேராசிரியர் சாமிநாதர் மற்றொருவர் விபுலாநந்தர். நான் அவர்களைப் பார்த்து

அடிகளாரின் மற்றொரு தோற்றம்

இருபத்திரெண்டு ஆண்டுகளாயின. ஆனால் அக்காலத்தில் அவர் உடல்மெலிந்தே வந்தது. தமிழ்த்துடிப்பு வலுவாய் இருந்தது. அந்தத் துடிப்பு இன்று பல்லாயிரம் தமிழர் நெஞ்சில் முரசடிக்கும். அடிகளார் பலருக்குத் தமிழ் வெறியேற்றினார்கள்.²

துறவுக் கோலம் பூண்ட அடிகளாரைத் தமிழ் பற்றிக் கொண்டது. தமிழைத் துறக்க முடியாத துறவியானார் விபுலாநந்தர்.

விபுலாநந்தரை அறிந்து கொள்ள அவரைப் புரிந்து கொள்ள உடனடியாக எம் முன்னுள்ளவை அவரது எழுத்துக்கள் தாம். எனினும் அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள், அவரது கடிதங்கள், சிறு குறிப்புக்கள், ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், அவருடன் தொடர்பு கொண்டோர் அவர் பற்றி எழுதிய குறிப்புக்கள் கிடைப்பின் சரியான கணிப்பீடுகளைச் செய்ய முடியும்.

2

விபுலாநந்தரின் வாழ்க்கைப் பின்னணி

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள காரைதீவில் சாமித்தம்பியருக்கும் கண்ணம்மைக்கும் மகனாக 27-03-1892 அன்று விபுலாநந்தர் என்ற துறவுப் பெயரினைப் பின்னாளில் பெற்ற மயில்வாகனன் பிறந்தார்.

தனது சொந்த ஊரிலேயே ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற பின்னர், 1904 ஆம் ஆண்டில் கல்முனை மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையிலும், 1907 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு புனித மைக்கல் கல்லூரியிலும் கல்வி பெற்று அதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். பின்னர் கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் இரண்டாண்டுகள் பயிற்சி பெற்று மீண்டும் 1912இல் புனித மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இணைந்தார்.

இரண்டு ஆண்டுகள் இக்கல்லூரியில் கடமையாற்றிய பின்னர் கொழும்புப் பொறியியற் கல்லூரியில் கற்று டிப்ளோமோ பட்டமொன்றினைப் பெற்றுக் கொண்டார். இதே நேரத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் தேர்விலும் வெற்றி பெற்று, இலங்கையிலேயே முதன் முதலாக பண்டிதர் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர் என்ற பெருமையையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1917ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் அறிவியற் துறை ஆசிரியராகச் சேர்ந்து பணியாற்றிய காலத்தில் தனது சொந்த முயற்சியில் கற்று இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய விஞ்ஞானமாணித் (பி.எஸ்.சி.) தேர்வில் 1919ஆம் ஆண்டு தேர்வு பெற்றார்.

இதைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராகச் சில வருடங்கள் சேவையாற்றினார்.

அடிகளாரின் மற்றொரு தோற்றம்

இந்நிலையில் 1924ஆம் ஆண்டு சென்னை சென்ற மயில் வாகனனார் அவ்வாண்டு சித்திரை மாதம் பெளர்ணமி நாளன்று துறவறம் பெற்று 'சுவாமி விபுலாநந்தா' எனும் நாமத்தைப் பெற்றார்.

1925 ஆம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய சுவாமி அவர்கள் இராமகிருஷ்ணமடம் சார்பில் தாம் பிறந்த காரைதீவில் பெண்களுக்கென சாரதா வித்தியாலத்தையும் மட்டக்களப்புக்கு அருகேயுள்ள கல்லடி, உப்போடையில் சிவானந்த வித்தியாலத் தையும் நிறுவினார்.

1931இல் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்ட போது அதன் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியினை ஏற்குமாறு அண்ணாமலைச் செட்டியார் விடுத்த அழைப்பையேற்று அங்கு சென்று 1933ஆம் ஆண்டு வரை பணிபுரிந்தார்.

இதைத் தொடர்ந்து 1943ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினர் தமது தமிழ்த்துறைக்குத் தலைவராக வரும்படி சுவாமி அவர்களை அழைத்தனர். இவ்வழைப்பை ஏற்று இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பதவியினைப் பொறுப்பெடுத்தார்.

அடிகளாரின் நீண்டநாள் ஆராய்ச்சியின் பயனாக நூலுருப் பெற்ற 'யாழ்நூல்' இன் அரங்கேற்ற விழா கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் 1947ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 20 மற்றும் 21இல் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு தாயகம் திரும்பிய அடிகளார் உடல்நலிந்து நோயுற்று கொழும்பில் 19-7-1947 அன்று காலமானார்.

3

விபுலாநந்தரின் ஆளுமைப்பின்னணி

விபுலாநந்தரின் ஆளுமையை உருவாக்கிய முக்கிய பின்னணிகளாக ஐந்தைக் குறிப்பிடலாம். அவையாவன: மரபு வழித் தமிழ்க்கல்வி, ஆங்கிலக்கல்வி, விஞ்ஞான கணித அறிவு, வடமொழி அறிவு, இராமகிருஷ்ண மரபுத் தொடர்பு, பன்மொழி அறிவு.

மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வி : விபுலாநந்தரின் மரபு வழிக்கல்வி காரைதீவிலே ஆரம்பிக்கின்றது. தந்தையாரின் வழிகாட்டலின் கீழ் அவர் கல்வி பயில ஆரம்பித்தாலும் காரைதீவு வைத்திலிங்க தேசிகர், தென்கோவை கந்தையா பண்டிதர், கயிலாயபிள்ளை முதலியோரிடம் கற்றார். இவர் 1912 வரை அதாவது 20 வயது வரை தமிழ்க்கல்வி பயின்றார். கயிலாயபிள்ளையிடம் சிலப்பதி காரம் பயின்றார். இளமையிற் காரைதீவு கண்ணகி கோயிலில் வருடாவருடம் பாடக் கேட்ட கண்ணகி வழக்குரை மீதிருந்த ஆர்வம் சிலப்பதிகாரம் மீது பெரும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கலாம். இவ் ஆர்வம் அவர் மனதினுள் கிடந்து வளர்ந்ததன் விளைவாகவே அவரது இறுதிக் காலத்தில் யாழ்நூல் உருவாகி யிருக்கலாம்.

ஆங்கில அறிவு : கல்முனையில் லீஸ் பாதிரியாரது மெதடிஸ்த பாடசாலையில் ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற சுவாமியவர்கள், 1904ல் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த ஆங்கிலக் கல்லூரியிலும் பின் 1906ல் புனித மைக்கல் கல்லூரியிலும் ஆங்கிலம் பயின்றார். 1906ல் யூனியர் கேம்பிரிஜ் பரீட்சை எழுதினார். 1909 - 1910 வரை புனித மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1915ல் கொழும்பில் ஆங்கில ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கல்வி பயின்றார். இந்த ஆங்கில அறிவு தான் அவருக்குப் பரந்த

உலகப்பார்வையை அளித்ததுடன், பன்னூற் புலமை பெறும் மனப்பாங்கையும் அளித்தது.

விஞ்ஞான கணித அறிவு : 1915 ல் கணிதத்தில் இன்டமீடியட் சோதனையும் 1919ல் லண்டன் பி.எஸ்.ஸி. பரீட்சையும் எடுத்தார். அதில் பெளதிகத்தை ஒரு பாடமாக எடுத்துச் சித்தியடைந்தார். இரசாயன ஆசிரியராகப் பணியாற்றியதுடன் யாழ்ப்பாணம், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் ஆய்வுகூடம் ஒன்றினையும் நிறுவினார்.

வடமொழி அறிவு: வைத்திலிங்கத் தேசிகரிடம் வடமொழிக் கல்வி பயின்ற இவர் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையின் போது அதனை மேலும் வளர்த்திருக்க வேண்டும். ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் நிறுவியமை இவரது வடமொழிப் பற்றைக் காட்டுகிறது. இராமகிருஷ்ண மடத் தொடர்பும் இவரது வடமொழி ஆர்வத்திற்கு மேலும் ஊக்கமளித்திருக்கலாம்.

இராமகிருஷ்ண மடத் தொடர்பு : 1911 - 1912 காலங்களில் தமது 20 வயதில் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் இவருக்கு விவேகானந்த சபை உறுப்பினர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டது. பின்னர் அதில் உறுப்பினருமானார். 1917ல் கொழும்பில் சர்வானந்தாவால் கவரப்பட்டார். இதன் வளர்ச்சியாகத்தான் 1922ல் சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் பிரபோத சைத்தனயராகி 1924ல் சுவாமி விபுலாநந்தர் என்ற துறவுத் திருநாமமும் பெற்றார். இராமகிருஷ்ண மடம் அவருக்கு வேதாந்த அறிவைத் தந்தது. அனைத்து ஆன்மாவையும் சமனாகக் காண்கின்ற போக்கிற்கு ஒரு தத்துவ பலத்தை அத்வைத வேதாந்தம் இவருக்களித்தது.

பன்மொழி அறிவு : விபுலாநந்தருக்குப் பன்மொழி அறிவு இருந்தது. அவருக்கு லத்தீன், கிரேக்கம், வங்காளம், பாளி, சிங்களம், அரபு, தமிழ் ஆகிய மொழிகள் தெரிந்திருந்தன. இப் பன்மொழி அறிவு அவருக்கு நூல்களை அவற்றின் மூலத்திலேயே படித்தறியும் வாய்ப்பினைக் கொடுத்திருக்கலாம். பன்மொழி அறிவு பரந்துபட்ட பார்வையினையும் இவருக்குக் கொடுத்தது.

பண்டிதர் சா. மயில்வாகனம் B.Sc.(Lond.)
துறவறத்திற்கு முன் அடிகளார்

மேற்குறிப்பிட்ட பின்னணிகள் அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஏனைய தமிழறிஞர்கட்கு ஒரு சேரக் கிடைக்காதவை. அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்கள் ஒன்றில் மரபு வழி வந்த தமிழறிஞர்களாயிருந்தனர். அன்றேல் சைவ சித்தாந்தக் கூட்டுக்குள் நின்று கொண்டு தமிழை அளந்தனர். அன்றேல் நவீன நோக்கற்றவராயிருந்தனர். பெரும்பாலும் தமிழ் வளர்த்தல் என்பது இவர்கட்கு பழைய இலக்கண இலக்கிய மரபைப் பேணுதல் அல்லது அதன் வழி வளர்த்தல் என்பதாகவே இருந்தது.

விபுலாநந்தர் இவர்களினின்று வேறுபடுகின்றார். ஆங்கிலக் கல்வி அவருக்கு ஆங்கிலக் கலை இலக்கிய ஆராய்வு உலகை அறிமுகம் செய்தது. வடமொழிப் புலமை அவருக்கு வடமொழிக் கலை இலக்கிய உலகைக் காட்டியது. வேதாந்த நெறி அனைத்தையும் பேதா பேதம் காட்டாது உள்வாங்கும் திறனையும், குணத்தையும் அளித்தது. விஞ்ஞான அறிவு புறநிலைநின்று ஆராயும் பண்பை அவருக்குத் தந்தது. இவற்றால் தன்கால மரபு வழித் தமிழறிஞர்களிடமிருந்து விபுலாநந்தர் வேறுபடுகின்றார். அவரது சமூக, கலை, இலக்கிய நோக்கினை இவ் ஆறு பின்னணிகளும் நிர்ணயம் செய்வதனைக் காணலாம்.

இந்த அடித்தளத்தில் எழுந்த அவரது சிந்தனைகள் அகண்ட உலக நோக்கையும் அந்த உலகப் பரப்பில் தமிழனை ஒன்றாகக் காணும் தன்மையையும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தனித்துவத்தை உலக சமூகத்தில் தேடும் பார்வையையும் அவருக்கு அளித்தன.

4

விபுலாநந்தரின் சமூக நோக்கு

ஒருவரின் சமூக நோக்கே அவரின் ஏனைய சிந்தனைகளுக்கான வாயிலாக அமைகின்றது. ஒருவரின் தத்துவ நோக்கைக் கூட சமூக நோக்கே நிருணயித்து விடுகிறது. சமூகம், ஏற்றத் தாழ்வுகள் மிக்க பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றது. ஆசியாவில் சாதிகளாகவும் ஐரோப்பாவில் வர்க்கங்களாகவும் உலகப் பரப்பில் இனங்களாகவும் சமூகம் பிளவுண்டு கிடக்கிறது. இதனால் சமமின்மை மன்பதையிடம் நிலவுகிறது. இப் பிரிவுகள் பற்றிச் சாதகமான அல்லது பாதகமான நோக்கு மனிதர் ஒவ்வொருவரிடமும் உண்டு. அந்நோக்கு ஒவ்வொருத்தரினதும் அறிவு, அனுபவம், தத்துவ நோக்கிற்கியைய உருவாகிறது.

விபுலாநந்தரின் இளமைக்கால வாழ்க்கையும் மட்டக்களப்புச் சூழலும் இராமகிருஷ்ண மடத் தொடர்பும் வேதாந்த ஞானமும் அவருக்கு சமூகப் பிரிவினைகளுக்கு எதிரான நோக்கையே கொடுத்தன.

'மனிதன் உடலமைப்பில் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், குண வித்தியாசத்தினால் பலவகைப்படுவான்³ என்ற விபுலாநந்தரின் கூற்றில் மனிதனை வித்தியாசப்படுத்துவது குலமல்ல குணம் என்ற தொனி தெறிக்கிறது. உடலமைப்பில் அனைவரும் ஒன்று தான் என்ற இவர் கூற்றில் மனிதர் அனைவரும் பார்வையில் ஒன்று தான்; சமம் தான் என்ற பொருளும் தொனிக்கிற தல்லவா?

மனிதர்கள் இரண்டு விதமாக வகுக்கப்படுவர். ஒரு விதம் பகவானிடத்தில் மனதைச் செலுத்தும் பக்தர்கள். மற்றொரு விதம் பொன் மீதும் பெண் மீதும் ஆசை வைத்திருக்கும் மானிடப் பக்தர்கள்.⁴

மனிதனை இரண்டே இரண்டு சாதியாக பிரிக்கும் இவர் நோக்கில் ஓளவையாரின் 'இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத் தோர்' என்ற தொனியின் சாயல் விழுகிறது. பக்தி உடையோர் இல்லாதோர் என்ற இரண்டு சாதிகளாகப் பிரிக்க லாமே தவிர வேறு சாதிகளாகப் பிரிக்க முடியாது என்பது அவர் கொள்கை.

பிராமணனுக்கு வியாக்கியானம் தரவந்த விபுலாநந்தர் அந்தணன் அறிஞனாய் இருந்தால் மாத்திரமே அவன் உண்மையான பிராமணன் என்று கூறுகிறார். பிறப்பால் சாதியில்லை. குணத்தால் தான் சாதி என்ற பாரதியின் கூற்று இங்கு பிரதிபலிப்பது போல உள்ளது. இதே கருத்தை என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே எனும் தன் நூலில் திரு. வி. க. வும் இக்கால கட்டத்தில் வெளியிடுவது குறிப்பிடற்குரியது.

1930 ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமை புரிந்த காலத்தில் திருவேட்களத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ஆதித்திராவிடர்கள் வாழுகின்ற சேரிகளுக்குச் சென்று பாலர்கள் படிக்க பள்ளிகள் ஏற்படுத்தினார். வளர்ந்தோர் படிக்க இரவுப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்தினார். இதனால் கல்வி அறிவு பெற வாய்ப்பில்லாது ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வியறிவு கிடைக்க வழிகாட்டினார். அவருக்கு சிதம்பரம் தாலுகா வேட்களம் ஆதித் திராவிடர்களின் சார்பாக அளிக்கப்பட்ட பிரிவுரை வாழ்த்தில்,

தம் நலம் பேணும் பார்ப்பனர்களால் சண்டாளர்கள் என்றழைக்கப்படும் எங்களை அழைத்துத் தங்கள் வீட்டினுடனிருத்தி விருந்துண்ட காட்சியும் உவகையும் எங்கள் கண்களையும் மனதையும் விட்டு அகலுமோ?... எங்கள் முன்னேற்றத்திற்கெனத் தங்களால் தொடங்கப்பட்ட இரவுப் பள்ளி என்றும் வளர்ந்து ஒங்குவதற்குரிய வழியொன்று தாங்கள் தேடுவதோடு, ஈழத்தீவில் தங்களால் நடாத்தப்படும் பள்ளிகளில் எங்குல மாணவர் பலரை சேர்த்துக் கொள்ளும் படியும் வேண்டுகிறோம்⁵

என்று வரும் ஆதி திராவிடர்களின் உளக் குறிப்புகள் விபுலாநந்தர் மனதையும் சேவையையும் எமக்கு உணர்த்துவன. விபுலாநந்தரின் சமதர்ம சிந்தனை வாய்ந்த இக் கல்வித் தொண்டு

அடிகளாரும் அவர் மருமகனார் குழந்தை வடிவேலும்

நாவலரின் கல்விப் பணிகளோடு ஒப்புநோக்கற்குரியது. நாவலரின் கல்விப் பணிகளைப் பல மடங்கு விஞ்சியது.

சமூக நோக்குப் பற்றி அவர் நோக்கு மென்மேலும் பரந்து விரிவதை 1942, 43 ல் அவர் எழுதிய 'தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வட நாட்டில் பரவிய முறை' எனும் கட்டுரையில் காணலாம்.⁶ சாதிபேதம் வர்ண பேதங் களின்றித் தொண்டர்கள் யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து இறை பணி செய்த மையை அதில் விரிவாகக் கூறுகிறார். கவுணிய குலத்தவரான சம்பந்தருக்கும் பாணராகிய நீலகண்டருக்கும் உள்ள உறவு, வேளாள அப்பரும் பிராமணரான சம்பந்தரும் கொண்ட உறவு, பாணர்குல திருப்பாணாழ்வாரை உலோக சாரங்க முனிவர் தன் தோள்மீது கொண்டு சென்றமை, அரச குலத்தவரான சேரமான் பெருமாள் திருநீற்றுச் செலவினைக் கண்டு வண்ணான் முன்னிலையில் தலை வணங்கியமை? நான்காம் குரவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் கொற்றவன் குடியில் வசித்ததுடன் அங்கு பெற்றான் சாம்பான் என்ற புலையனுக்கு தீட்சை கொடுத்தமை, இராமானுஜர் தீண்டத் தகாதோருக்கும் இராமநாத மந்திரம் ஓதித் தீட்சை தந்தமை, இராமானுஜரின் சீடரான இராமநந்தர் சம்பந்தி போசனம் செய்தமை, இராமநந்தரின் சீடர்களாக சகிலியரான ரவிதாஸரும் நாவிதராகிய சோனரும் உழவராகிய தன்னரும் இஸ்லாமிய நெசவுகாரரான கபீர்தாஸரும் இருந்தமை என எண்ணற்ற உதாரணங்களைப் பழைய நிகழ்ச்சிகளினின்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

'குலம் தரும் செல்வம் தரும்' என்ற திருமங்கையாழ்வார் பாடலுக்கு உரைகண்ட பெரியவர்கள் 'பண்டைக்குல மொழிந்து தொண்டைக் குலமாதல்' என்றுரைத்த உரையை அழுத்திக் கூறுகிறார்.

பிரிவுகள் இல்லாத, சாதி பேதங்கள் இல்லாத, வருண பேதங்கள் இல்லாத, இன பேதங்கள் இல்லாத ஒரு மனித குலத்தையே விபுலாநந்தர் கனவு கண்டார் என்பதை அவர் எழுத்துகள் காட்டுகின்றன. இத்தகைய ஒரு சமூக நோக்கை அவருக்களித்ததில் வேதாந்த ஞானம் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கலாம். தமிழ் மக்களின் எதிர்கால எழுச்சி மீது நம்பிக்கையும்

ஆர்வமும் கொண்ட அடிகளார் தமிழ்ச் சமூகம் தமக்குள் ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற ஒரு சமூகமாக உருவாக வேண்டும் என்றே விரும்பி இருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தப் பரந்த பார்வையினையே அவர் கலைகள் மீதும் இலக்கியங்கள் மீதும் செலுத்தினார்.

அடிகளார்

விபுலாநந்தரின் கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பு

கலை இலக்கியங்கள் சம்பந்தமாக அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் முதல் அவரது ஆராய்வின் கொடுமுடி எனக் கருதப்படும் யாழ்நூல் வரை தொகுத்து நோக்கின் உலகக் கலை இலக்கியங்களைத் தமிழருக்கு அறிமுகம் செய்வதும் இரண்டிற்கு மிடையே காணப்படுகின்ற அபேதத் தன்மைகளை இனம் காட்டுவதும் உலக, கலை இலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கித் தமிழரை முன் தள்ளுவதும் அதே நேரம் தமிழருக்குரிய தனித்துவமான கலை இலக்கிய வளர்ச்சியை உணர்த்துவதுமே அவர் நோக்கங்களாயிருந்தன.

விபுலாநந்தர் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் தமிழ்த் தேசியவாதம் வளர்ந்து வந்தமை முன்னரே குறிப்பிட்ட ஒரு விடயமாகும். தமிழ்த் தேசியம் பேசியோர் இரு நிலைக்குள் அடங்கினர். ஒரு சாரார் இந்திய நாகரிகத்தின் ஒரு கூறாகவே தமிழ் நாகரிகத்தைக் கண்டனர். நீலகண்ட சாஸ்திரி, வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் இவ்வகையினர். இன்னொரு சாரார் தமிழர் நாகரிகத்தினையே இந்தியாவின் புராதன நாகரிகமாகக் கொண்டனர். பி.டி ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார், வி. கனகசபைப்பிள்ளை, ஆபிரகாம் பண்டிதர் போன்றோர் இவ்வகையினர். ஆனால் இரு சாராருமே தம்மால் முடிந்தளவு தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தோரே.

தமிழரின் தனித்துவத்தை வெளிக் கொணர மேற்சொன்ன இரு சாராருமே முயன்ற இந்த வேளையிலே ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழ் வளர்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஏட்டிலிருந்த பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் உ.வே. சாமிநாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோரும்

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

4

சென்னை மாநகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574
U.S. No. 132574
U.S. No. 132574

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

1. பிள்ளை பிறந்த இடம் Place and Place of Birth	சென்னை மாநகராட்சி சென்னை நகராட்சி
2. பெயர் Name	சென்னை மாநகராட்சி
3. பிறந்த நாள் Date of Birth	சென்னை மாநகராட்சி
4. தாயின் பெயர் மற்றும் தாயின் பிறப்பிடம் Name and Birthplace of Mother	சென்னை மாநகராட்சி
5. தந்தையின் பெயர் மற்றும் தந்தையின் பிறப்பிடம் Name and Birthplace of Father	சென்னை மாநகராட்சி
6. தந்தையின் தொழில் மற்றும் பிறப்பிடம் Name of Profession, and Place of Father	சென்னை மாநகராட்சி
7. தந்தையின் பெயர் மற்றும் தந்தையின் பிறப்பிடம் Name of Informant, and in what capacity he gave information	சென்னை மாநகராட்சி
8. தந்தையின் கையொப்பம் Informant's Signature	சென்னை மாநகராட்சி
9. பிள்ளை பிறந்த நாள் Date of Birth	சென்னை மாநகராட்சி
10. பிள்ளை பிறந்த இடம் Place of Birth	சென்னை மாநகராட்சி
11. பிள்ளை பிறந்த இடம் Place of Birth	சென்னை மாநகராட்சி
12. பிள்ளை பிறந்த இடம் Place of Birth	சென்னை மாநகராட்சி
13. பிள்ளை பிறந்த இடம் Place of Birth	சென்னை மாநகராட்சி

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
Municipal Corporation
No. 132574

அடிகளாரின் பிறப்புச் சாட்சிப்பத்திரம்

தமிழருக்குரிய தத்துவம் எனக் கூறிச் சைவ சித்தாந்தம் அதனோடு ஒத்த முருக வழிபாடு என்பதை அறிமுகம் செய்வதில் மறைமலை அடிகள், திரு.வி.க. முதலியோரும் தமிழருக்குரித்தான நாடகத்தைக் காணுதலில் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, பம்மல் சம்பந்த முதலியார், திரு. வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள் போன்றோரும் தமிழரின் இசையைக் காண்பதில் ஆபிரகாம் பண்டிதர், அண்ணாமலைச் செட்டியார் போன்றோரும் ஈடுபட்டனர் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

இத்தகைய பின்னணியிலே தான் அரங்கிற்கு வருகிறார் விபுலாநந்தர். அவரும் தமிழரின் தனித்துவம் பற்றி, தமிழ்க்கலை இலக்கியம் பற்றித் தன் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். ஒரு வகையில் அவரது கலை இலக்கியப் பணிகள் அன்றைய காலத்தின் தேவையுமாகும். அடிகளாரின் கலை பற்றிய அவரது நோக்கினையும் பணிகளையும் பின்வரும் மூன்று தலையங்கங்களின் கீழ் நோக்குதல் பயனுடையதாம்:

கலைகள் பற்றி நோக்கும் பணியும் :

கலைகள் பற்றிய அவரது கோட்பாடுகளை அறிய அவரது பின்வரும் கட்டுரைகள் உதவுகின்றன: நாகரிக வரலாறு, எகிப்திய நாகரிகம், யவனபுரக் கலைச் செல்வம், மேற்றிசைச் செல்வம், ஐயமும் அழகும், உண்மையும் வடிவும், நிலவும் பொழிலும், மலையும் கடலும், கவியும் சால்பும், நாடும் நகரும்.

கலைவரலாறு இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் ஒரு பாட நெறியாகியுள்ளது. தமிழர்களின் கலை வரலாறு இன்னும் ஒழுங்காக எழுதப்படவேயில்லை. பூர்வாங்க முயற்சிகள் ஆங்காங்கு நடைபெற்றுள்ளன. பேர்லி பிறவுண், ஸ்டெலா காமேஷ், சிம்மர், ஆனந்தக்குமாரசுவாமி ஆகியோர் இந்தியக் கலை வரலாற்றின் பல அம்சங்களை விரிவாக எழுதியுள்ளனர். இந்நிலையில் தமிழர் கலை வரலாற்றை எழுத முயன்றோருக்கு விபுலாநந்த அடிகளார் உலகக் கலை வரலாற்றை 'நாகரிக வரலாறு' எனும் கட்டுரையில்⁵ தொட்டுக் காட்டிச் செல்கின்றார். இன்று கலை வரலாறு, சரித்திரத்திற்கு முந்திய கலை வரலாறு, எகிப்திய கலை வரலாறு, கிரேக்க கலை வரலாறு, ரோமானிய கலை வரலாறு, பைசாண்டிய

அடிகளார் மதுரையில் நிகழ்ந்த முத்தமிழ் மாநாட்டின்
இயற்பகுதிக்குத் தலைமை தாங்கி உரையாற்றும் போது
(01-08-1942)

கலைவரலாறு, மத்திய கால கலை வரலாறு, மறுமலர்ச்சிக் கால கலை வரலாறு, நவீன கலை வரலாறு எனப்பாசுபடுத்திப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. ஏறத்தாழ இதே வரலாற்று அணுகு முறையைச் சுவாமிகள் கையாளுகிறார். பண்டைய நாகரிகமான பாரசீகம், அசிரியம், பபிலோனியா ஆகியவற்றின் நாகரிகங்கள், கலைகள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன.

'எகிப்திய நாகரிகம்' எனும் கட்டுரையில்⁵ எகிப்தியரின் பிரமிட்டுக்கள் பற்றிக் கூறுகிறார். அந்நாகரிக காலத்தை கி.மு. 3335 (கலியுக ஆரம்பத்திற்கு 234 வருடத்திற்குமுன்) எனக் கணிப்பிட்டு அக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட Lopero Hounit Temple at the Head of the Lake இனை குளத்தலை முற்றத்துக் கோயில் என அழைத்து அக்கோயிலின் அழகை பிரமிட்டுடன் ஒப்பிடுகிறார்.⁷

மொசப்பேமியாவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்வின் போது கண்டெடுத்ததும், பாக்தாத் நகரத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டிருப்பதுமான யாழ்க்கருவி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.⁸ இக்கருவி பின்னாளில் இவர் தமிழரின் பண்டைய யாழ்களை அமைக்கும் முயற்சிக்கு உந்துதலை அளித்திருக்கலாம். 1922ல் எகிப்தில் துட்டங்காமனின் பிரமிட் கட்டிடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை உலகக் கலை வரலாற்றில் மிக முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். அதனைத் தனது கட்டுரையிற் குறிப்பிடும் அடிகளார் அங்கு காணப்பட்ட அழகு பொருந்திய கருங்காலிக் கட்டிடங்களையும் நவமணி இழைத்த ஆபரணங்களையும் பற்றிக் கூறுகிறார்.⁶

எகிப்தினையடுத்து கிரேக்க நாகரிகமும் கலை வளமும் கூறும் அடிகளார், கிரேக்க நாகரிகத்தின் தொடர்ச்சியாக உருவான ரோம நாகரிகம் பற்றியும் மத்திய கால நாகரிகம் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். இக்கட்டுரைகளில் இரண்டு அமிசங்களைக் காண முடிகிறது. ஒன்று இத்தகைய பழம் பெருமை வாய்ந்த நாகரிகங் களையும் கலைகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தல். இன்னொன்று பழைய அசிரிய, சுமேரிய பபிலோனிய மக்களுடன் தமிழ் மக்களையும் இணைத்து சுமேரியர் - தமிழர் ஒற்றுமையைத் தொட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் தமிழரின் பண்டைய பாரம்பரியத்தைத் தமிழருக்கு உணர்த்துதல்.

தமிழர்கள், உலகக் கலை வரலாற்றை நாகரிகத்தை, அறிய வேண்டும், பண்டைய நாகரிகங்களுடன் தாமும் தொடர்பு

மட்டக்களப்பு காரைதீவில் முதலாம் குறிச்சியில்
அமைந்துள்ள அடிகளார் பிறந்த இல்லம்

604200

உடையோர் என்று அறிய வேண்டும், தமக்கென்று தனித்து வமான ஒரு நாகரிகத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கு அவருக்கு 20 வயதிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது.

இந்த நோக்கு அவரது முதிர்ந்த வயதுகளில் மேலும் வளர்ந்து முதிர்ச்சியுடன் வெளிப்படுகிறது. அம்முதிர்ச்சியின் உதாரணங்களாகத் திகழ்வனவே 1942ல் மதுரையில் இயற்றமிழ் மாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கி, அவர் ஆற்றிய உரையும் 1947ல் அவர் வெளியிட்ட யாழ்நூலும்.

மேலை நாட்டவரது செல்வப் பெருக்கத்திற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்த விபுலாநந்தர் அவர்களது 'அரசியல் முறையும் புலநெறி வழக்கமும் கலை பயில்மையும், பொருள் செயல் வகையும்'⁷ தான் அதற்குக் காரணம் என்று கூறி அவர்களின் கலை வரலாற்றை, நாகரிகவரலாற்றைத் தமிழருக்குணர்த்துவதன் மூலம் தமிழரையும் முன்னேற்றலாம் எனக் கருதினார்.

அந்நிய நாகரிகம் என்று ஐரோப்பியக் கலைகளை ஒதுக்கினாரல்லர் அடிகள். அங்கிருந்து நல்லன பெற்று தமிழர் கலைகள் தளைக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடே விபுலாநந்தரின் கோட்பாடாயிற்று. பரந்த உலகப் பின்னணியில் தமிழர் கலைகளை இனம் காண்பதும் அதை வளர்ப்பதும் அவரது பிராதன கலை நோக்கம் எனலாம்.

சிற்பம், ஓவியம், கட்டிடக்கலைகள் பற்றி அவர் கூறிச் செல்லும் கருத்துகள் இக்கலைகள் பால் அவருக்கிருந்த அறிவைக் காட்டும். வண்ணமும் வடிவும், ஐயமும் அழகும் என்ற கட்டுரைகள் இதற்குச் சான்றுகளாம். ஓவியத்தை இரசித்தல் பற்றி அவர் பின்வருமாறு கூறிகிறார்:

'நவிலும் தோறும் இனிமை பயக்கும் நூல் நயம் போலவும் பயிலுந்தோறும் இனிமை பயக்கும் பண்புடையாளர் தொடர்பு போலவும் பார்க்குந்தோறும் அறிவுடையோனுக்கு உவகையளிக்கும் ஓவியமே அழகிய ஓவியம்'⁸

வெறும் காட்சியாக மாத்திரம் ஓவியத்தை இரசிக்க முடியுமா? காட்சிக்குப் பின்னாலுள்ள ஓவியனின் உள்ளத்தைக் காண முயல வேண்டுமென்பது ஓவிய ரசிப்பின் இன்றைய கொள்கை

யாகும். இதுவே இந்திய மரபின் ரசக் கொள்கையுமாகும். ஐயமும் அழகும் என்ற வியாசத்தில் வரும் “காட்சியில் ஐயம் மிக்கது. ஐயமே உண்மைப் பொருளை உணர்த்தும்” என்ற கூற்றில் கலைரசிப்பின் நவீன நோக்குகள் விபுலாநந்தரில் தொனிப்பதைக் காண முடிகிறது. சித்தன்னவாசல், தஞ்சைப் பெரிய கோயில், சிகிரியாக் குகை, அமராவதி ஆகிய இடங்களிற் காணப்படும் சிற்பம், ஓவியம் பற்றி அடிகளார் குறித்துச் சொல்வது அவரது சிற்ப, ஓவிய ஈடுபாட்டிற்கு உதாரணங்களாகும். இவ்வகைச்சிற்ப, ஓவியங்களையும், அவற்றை ரசிக்கும் முறையினையும் தமிழ் மக்களுக்கு ஊட்டுதலும் அடிகளாரின் கலை நோக்கினுள் அடங்கும்.

6

இசை பற்றிய நோக்கும் பணியும்

விபுலாநந்தர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த காலம் தமிழிசை இயக்கம் வேகம் பெற்ற காலமாகும். தமிழிசை பற்றி நடந்த முக்கிய ஆராய்ச்சிகளின் பெறுபேறுதான் விபுலாநந்தரின் யாழ்நூல். 1929ல் அண்ணாமலையில் அண்ணாமலைச் செட்டியார் இசைக் கல்லூரியை நிறுவியதிலிருந்து இவ்வியக்கம் வேகம் பெறுகிறது. இதற்கு முன்னரேயே தமிழரின் இசை ஆராய்ச்சி ஆரம்பமாகி விட்டது. 1907ல் கர்ணாமிர்த சாகரத் திரட்டு எனும் நூலையும், 1917ல் கர்ணாமிர்த சாகரம் எனும் நூலையும் ஆபிரகாம் பண்டிதர் வெளியிடுகிறார். இந்தப் பின்னணியிலே தான் விபுலாநந்தரின் இசை ஆர்வமும் உருவாயிற்று.⁹ யாழ்நூலை உருவாக்க முன்னரேயே அவர் இசை பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்த மையை அவரது இசை பற்றிய கட்டுரைகள் உணர்த்துகின்றன. 1940 இலிருந்து அவரது முழு நோக்கும் இசையின் பார்திரும்பியிருக்க வேண்டும். வாக்கியம் (1942), சங்கீத பாரிஜாதம் (1942), நட்பாடைப் பண்ணின் எட்டுக் கட்டளைகள் (1942), பாரிஜாத வீணை (1944), நீரரமகளிர் இன்னிசைப்பாடல், பண்ணும் திறனும் குழலும் யாழும், எண்ணும் இசையும், பாலைத்திரிபு சுருதிவீணை, இயலிசை நாடகம் போன்ற அவரது கட்டுரைகள் அவர் 1940இலிருந்து இசைபற்றிச் சிந்தித்தமைக்கு உதாரணங்களாகும். இக்கட்டுரைகளினூடாக வளர்ந்து வந்த இசை பற்றிய அவர் கருத்தே யாழ் நூலாக முழுமை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

யாழ்நூல்

யாழ்நூல் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். எனினும் முறையான மதிப்பீடு ஒன்றினை யாரும் இதுவரை செய்ய முயன்றாரில்லை. அடிகளார் மீது மற்றோர் கொண்டிருந்த

“யாழ் நூல்” அரங்கேற்று விழாவின் போது தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களும் இசைவல்லுநர்களும் பிறரும் அடிகளாரை மாலை சூட்டி அழைத்துச் செல்லும் காட்சி

மதிப்பும், பக்தியும் புற நிலையான ஆய்வுக்குக் தடையாக அமைந்திருக்கலாம். அல்லது இசை ஆய்வு ஒரு துறையாக இன்னும் தமிழரிடையே வளராமை ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

யாழ் நூலைப் புரிந்து கொள்ள மூன்று வகை அறிவு தேவைப் படுகிறது. அவையாவன: இசை அறிவு, கணித அறிவு, தமிழறிவு.

இசையைக் கணித மொழியில் விளக்க முனைந்த விபுலாநந்த அடிகளாரின் தமிழிசைக்கான பங்களிப்பு இசைக் கணிதமே எனலாம். இவ் யாழ் நூலில் அடிகளாரின் தமிழ்ப் புலமையும், ஆங்கிலப் புலமையும், விஞ்ஞான (கணித) புலமையும், சங்கீதப் புலமையும் சங்கமிப்பதனைக் காணலாம்.

சங்க இலக்கியங்களையும் சிலப்பதிகாரத்தையும் தேவாரங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழரின் இசைப் பாரம் பரியத்தைத் தொடர்ச்சியாக இனங்காண முயலுகிறார் அடிகளார். பாயிரவியல், தேவாரவியல், ஒழிபியல், சேர்க்கை என்ற பகுதிகளாக இந்நூல் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாயிரவியலில் தன்நோக்கம் கூறிய அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தில் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆதாரமாகவும் தாம் கற்ற மேற்கு நாட்டு வரலாறுகளைத் துணையாகவும் கொண்டு பண்டைத் தமிழர் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த யாழ்களை மீளருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியிலீடு படுகிறார். வில்யாழ், பேரியாழ், மகரயாழ், சீரியாழ் எனப்படும் செங்கோட்டு யாழ், சகோடயாழ் ஆகிய யாழ் வகைகளை வெளிக் கொணர்கிறார். பௌதிகவியலுக்கு ஏற்ப யாழின் நரம்பின் அமைப்புகள் கூறப்பட்டு ஒலிகள் அளக்கப்படுகின்றன. இசை நரம்புகளின் சிற்றெல்லை, பேரெல்லை என்பன கூறப்படுகின்றன.

பாலைத்திரிபியலில் பாலையின் வகைகள் செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என வகுக்கப்பட்டு சகோடயாழுக்கு இசை கூட்டும் முறையும் கூறப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்து அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியனது அமைதி கூறிய செய்யுட் பாகத்துக்கு உரை கூறும் முகத்தான் பண்டைய யாழ் பற்றித் தன் கருத்துரைக்கிறார் அடிகளார்.

திருக்கொள்ளம்புத்தூர்த் திருக்கோயிலில்
 ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுன் அடிகளார்
 தமது யாழ் நூலினை அரங்கேற்றும் தோற்றம்
 (05-07-1947)

பண்ணியல் எனும் அதிகாரத்தில் பண்களைப்பற்றிய தன் கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றார். பிங்கலந்தை, சேந்தன் திவாகரம், சூடாமணி நிகண்டு ஆகிய நூல்களினின்று சூத்திரங்கள் காட்டப்படுகின்றன. நூற்று மூன்று பண்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றில் பாலை நிலைகளைச் சுருதி வீணையிலமைத்துக் காட்டும் முயற்சி இவ்வதிகாரத்தில் மேற்கொள்ளப் படுகிறது. இவ்வதிகாரத்தில் பழந்தமிழிசை மரபிற்கும் வட நாட்டிசை மரபிற்குமிடையே அமைந்த தொடர்பும் விளக்கப்படுகிறது.

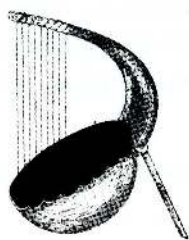
தேவாரவியல் எனும் அதிகாரத்தில் 4ம் திருமுறைக்கு யாப்பமைதி கூறப்படுகின்றது. தேவாரப் பண்ணின் உருவங்கள் ஆராயப்படுகின்றன. இந்தளம், காந்தாரபஞ்சமம், நட்டராகம், பஞ்சமம், தக்கராகம், தக்கேசி, கௌசிகம், செவ்வழி, செந்துருத்தி, காந்தாரம், குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி முதலாகிய பண்கள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றன.

ஒழிபியலில் கணிதத்திற்கும் இசைக்குமுள்ள தொடர்பு விளக்கப்படுகிறது. இசைக்கணிதம் இதில் வெளிப்படுத்தப் படுகிறது. அத்தோடு இவ்வியலில் குடுமியாமலை இசைக் கல் வெட்டுப் பற்றி விளக்குவதுடன் தமிழிசையின் சுருக்கமான வரலாறும் உரைக்கப்படுகிறது. குடுமியாமலை இசைக்கல் வெட்டு தமிழிசை பற்றியது என்று முதலில் விளக்கமளித்தவர் விபுலாநந்த அடிகளே என்று பேராசிரியை ஞானாகுலேந்திரன் குறிப்பிடுகிறார்.

இறுதியாக, சேர்க்கையில் தேவார இசைத்திரட்டும் இசை நாடகச் சூத்திரங்கள் சிலவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முடிவுரையில் யாழ் நூலின் நோக்கம் கூறப்படுகிறது. சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையில் யாழ் ஆசிரியன் அமைதி கூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்த ஒரு விரிவுரை இந்நூல் என்று கூறுகிறார் அடிகளார்.

1. பண்டைத் தமிழர் இசைக் கருவிகளையும் இசையையும் வெளிக் கொணர்வதும்,
2. தமிழிசை வரலாற்றை விளக்குவதும்,
3. இசை ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கணக்கு முறைகளைக் கணித மூலம் விளக்குவதும்,

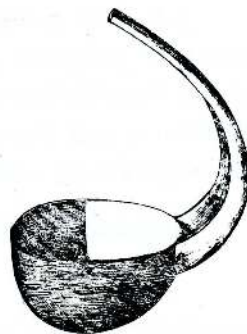
இந்நூலின் நோக்கங்கள் என நாம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

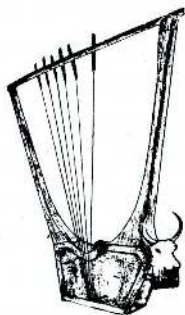
பேரி யாழ்
(மலைபடு கடாஅத்துட்
கூறப்பெற்றது)

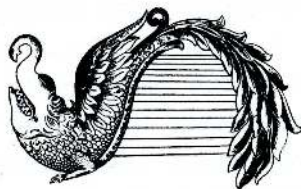
மகர யாழ்
(வருணன் ஊர்தி)

பத்தர், கோடு, வறுவாய்

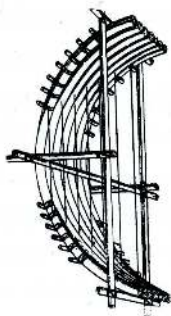
ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
முன்னிருந்த யாழ்க் கருவி

மகர யாழ்
(காமன் கொடி)

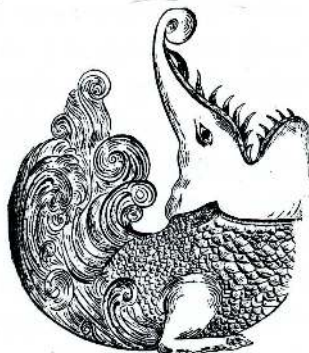
சீறி யாழ்

வில் யாழ்

சகோட யாழ்

மகர வெல்கொடி

யாழ் நூலில் குறிப்பிடப்படும் யாழ்களில் சில

தமிழரின் தனித்துவம் பற்றிய நோக்கைக் கொண்டிருந்த அடிகளார் தமிழரின் தனித்துவம் எனக் கருதப்பட்ட பண்ணிசையை வெளிக் கொணர்ந்தமையும் பழைய இசைக் கருவிகளை இலக்கிய உதவி கொண்டு மீளுருவாக்கம் செய்தமையும் தமிழ் இசைக்குச் செய்த பணிகளாகும்.

7

நாடகக் கலை பற்றிய நோக்கும் பணிகளும்

18ம், 19ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் படித்த மத்திய தர வர்க்கத்தினருக்கு ஊடாக ஐரோப்பிய நாடக மரபு தமிழுக்கு அறிமுகமாகின்றது. ஐரோப்பிய நாடகங்களை நேரடியாகவும் தழுவியும் படித்தவர்கள் அறிமுகம் செய்தனர். விபுலாநந்த அடிகள் சேக்ஸ்பியரை 'மதங்களுளாமணி' மூலம் 1926ல் அறிமுகம் செய்யும் முன்னரேயே சேக்ஸ்பியர் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டோ தழுவப்பட்டோ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விட்டார். இம் முயற்சிகளை 1880 இலிருந்து ஆரம்பித்து விட்டனர். 1882ல் 'ரெம்பஸ்ற்' காற்றுமழை என்ற பெயரில் விசுவநாதன் பிள்ளையால் மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது.

இதே காலகட்டத்தில் இலங்கையிலும் தமிழ் நாடகத் துறையில் படித்த மத்திய தரவர்க்கத்தினரின் பங்களிப்பு ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. 1913ல் கொழும்பில் லங்கா சுபோதசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதன் முக்கியஸ்தர் கலையரசு சொர்ணலிங்கமாவார். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் நாடகங்களை இவர் மேடையிட்டார். அவற்றுட் பல சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களின் தழுவல்களாகும். 1914ல் யாழ்ப்பாணத்தில் சரஸ்வதி சபையும் 1920ல் மட்டக்களப்பில் சுகிர்த விலாச சபையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.¹³ மட்டக்களப்பு சுகிர்த விலாச வித்துவான் சரவண முத்தன் விபுலாநந்தரின் நெருங்கிய நண்பர். ஐரோப்பிய நாடகங்களும் சிறப்பாக சேக்ஸ்பிரியரின் நாடகங்களும் வடமொழி நாடகங்களும் தமிழுக்கு அறிமுகமான ஒரு பின்னணியில் மத்திய தரவர்க்கத்தவர்களும் கற்றோரும் இப்பணியிலீடுபட்ட காலையில் குறிப்பாக இந்நாடகங்கள் தமிழ் நாட்டில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் போன்றோராலும் ஈழத்தில் அவரது ஏகலைவச் சீடரான கலையரசு சொர்ணலிங்கம் போன்றோராலும் மேடை

யிடப்பட்ட காலத்திலே தான் மத்திய தர வகுப்பினரும் ஆங்கில வடமொழி அறிவு பெற்றவருமான விபுலாநந்தர் மதங்கஞ்ஞாமணி எழுதுகிறார்.

விபுலாநந்தர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் நடைபெற்ற நாடகம் பற்றிய தமது நோக்கினை மதங்கஞ்ஞாமணியின் முகவுரையிற் குறிப்பிடுகிறார்.

கல்வியறிவில்லாதார் கண்ட கண்டவாறு நாடகங்களை அமைக்க முற்பட்டு நாடகத்துக்கே ஓர் இழிந்த பெயரையுண்டாக்கி விட்டனர்¹⁰

என்று கூறும் அவர் அக்காலத்தில் நாடகம் எழுதி நாடக மாடிய பலரைப் போலி நாடகக் கவிகள் என்கிறார். போலி நாடகக் கவிகளால் நாட்டுக்கு விளைகின்ற கேடு போலி வைத்தியனால் நாட்டிற்கு விளைகின்ற கேட்டினைப் பார்க்கப் பல்லாயிரம் மடங்கு பெரிது என்று கூறுமவர், நாடகத்தை வெறுத்தொதுக்காது அதனை ஆராய்ந்து நல்ல நாடகங்களை அமைப்பது கற்ற வல்லோர் கடமை என்கிறார். மேலும்,

‘புதுநாடகமமைப்பதற்கு முற்படும் கவிஞருக்கு முறையறிந்த மைப்பதற்கு உதவியாகிய கருவி நூலும் இல்லை’¹¹

என்கிறார். எனவே அவர் மதங்கஞ்ஞாமணி எழுத நேர்ந்தமைக்கான காரணங்கள் எமக்குத் தெளிவாகின்றன. போலி நாடகங்களை நீக்கவும் நல்ல நாடகங்களை அமைக்கவும் மக்கள் அதனால் பயன் பெறவும் நினைத்த அடிகள் கற்ற வல்லாருக்கு நாடகம் பற்றி அறிவூட்ட எண்ணி இந்நூலை எழுதுகிறார்.

மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற அவர் நோக்கு இங்கு தெரிகிறது. அனைத்து அறிவும் மன்பதைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணிய அவர் இங்கும் நாடகத் துறை மன்பதைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என எண்ணுகிறார்.

‘நாடகவியலை ஆராய்கின்ற இச்சிற்றாராய்ச்சி’ என்றே தன் நூலைப் பற்றி விபுலாநந்தர் குறிப்பிடுகிறார். ‘விபுலாநந்தர் கூத்து (நாடக) தமிழில் இறவாப் புகழ் படைத்த நூல்கள் பல உருவாக்கினார்’ என்று பலர் கூறுவதைப் போலல்லாமல் நாடகத்தை

ஆராயவே அவர் நூல் இயற்றினார். அவர் பல நாடகங்கள் எழுதியவருமன்று; தம் காலத்தில் வாழ்ந்த சம்பந்த முதலியார், சொர்ணலிங்கம் போன்று நாடகம் நடத்தவருமன்று; நாடக ஆராய்ச்சியாளர் மாத்திரமே. இக்கால நாடகக்காரர்களுடன் நாடக எழுத்தாளர்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் கிடைப்பின் பிரயோசனமாகவிருக்கும்.

மதங்க சூளாமணி

செந்தமிழ் இதழில் தொடராக வந்து பின்னர் நூலுருப் பெற்ற மதங்க சூளாமணி 3 இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன: உறுப்பியல், எடுத்துக்காட்டியல், ஒழிபியல்.

உறுப்பியலில் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரையினால் பெறப்பட்ட அழிந்து போன நாடகத் தமிழ் நூல் சூத்திரங்கள் சிலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ் நாடக இலக்கியத்தை உரைக்கின்றார்.

இவ்வியலில் நாடக உறுப்புக்கள், நாடகத்திற்குரிய கட்டுக்கோப்பு (Structure) என்பவற்றுடன் நாடகத்திற்கான பாத்திரங்கள், நாடகம் தரும் சுவை என்பன பற்றி இந்திய ரசக்கோட்பாட்டினடியாக எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

இரண்டாம் இயலான எடுத்துக்காட்டியலில் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் Lovers Labours lost, King Lear, Romeo Juliet, Timon of Athens, The Tempest, Macbeth, Merchant of Venice, Julius Ceasar, Titus Andronics, As you like it, The Winters Tale, Twelfth night ஆகிய 12 நாடகங்களும் உறுப்பியலிற் கூறப்பட்ட தமிழ் நாடக இலக்கணங்களுக்கமைய விளக்கப்படுகின்றன. நாடகத்தின் அமைப்பை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என விளக்கி அந்த அமைப்பு இந் நாடகங்களில் எவ்வாறு காணப்படுகிறது என்பதனையும் அத்தோடு நாடகம் தரும் வீரம், அச்சம், இளிவரல், அற்புதம், இன்பம், அவலம், நகை, உருத்திரம், நடுவுநிலையாகிய ஒன்பது சுவைகளையும் தந்து அச்சுவைகளை இந்நாடகங்கள் எவ்வாறு தருகின்றன என்பதனையும் விளக்குகிறார்.

இதற்காக அவர் 12 நாடகங்களையும் முற்றாக மொழி பெயர்த்தார் அல்லர். விபுலாநந்தர் சேக்ஸ்பிரியரின் நாடகங்களை

மொழி பெயர்த்தார் என்று பலர் தெரியாது மொழிகிறார்கள். இந்நாடகங்களை அறிமுகம் செய்யும் போது தமது ஆராய்வுக்குத் தேவையான பகுதிகளை மாத்திரமே அவர் மொழி பெயர்த்தார் என்பதை நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும்.

இப் 12 நாடகங்களிற் சிலவற்றின் அமைப்பை விஸ்தாரமாகக் காட்டிச் செல்லும் அவர் சிலவற்றின் கதைகளை மாத்திரமே கூறிச் செல்கிறார். அது அவரது முதற்கட்டச் சிந்தனைகள் மாத்திரமே போல் தெரிகிறது. இதனை விரிவுற எழுதும் எண்ணம் அவருக்கிருந்தமையை அவரது முன்னுரை காட்டுகிறது.

ஒழிபியல், தனஞ்சயனார் வடமொழியில் இயற்றிய நாடக இலக்கண நூலான தசரூபகத்தின் முடிபுகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது. தனஞ்சயனார் பரத நூல், நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் பொதிந்து கிடந்த அரிய இலக்கணங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து தொகுத்துச் செய்ததே தசரூபகம். இதனால் வடமொழி நாடக இலக்கணங்களை ஒழிபியலில் அறிமுகம் செய்ய முயற்சிக்கிறார் எனலாம். இதனைவிட தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையினின்று எடுக்கப் பட்ட நாடகத்திற்குரிய அபிநயம் பற்றிய சூத்திரங் களுடன் நடித்தல், நாடகத்திற்கு பாட்டு வகுத்தல், ஆட்டம் அமைத்தல் மற்றும் அரங்கின் அமைதி பற்றிய செய்திகளும் தரப் பட்டுள்ளன.

இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு விபுலாநந்தரின் நாடகப் பணியை நோக்குவோம். முதலாவதாக, தமிழில் நல்ல நாடகங்கள் தோன்ற வேண்டுமென்பதே அவரது முக்கிய நோக்கமாகும். அந்நாடகங்கள் நாடக இலக்கணங்கள் அமையப் பெற்றனவாகவும், மேற்கு நாட்டின் மதங்களுளாமணியான (மதங்கர் - நாடகக்காரர், சூளாமணி - சிறந்தவர்) சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் போல் அமைய வேண்டும் எனவும் அவர் ஆசையுற்றிருக்க வேண்டும். தம் காலத்தில் நடைபெற்ற அல்லது எழுதப்பட்ட சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களும் சரியானபடி மொழி பெயர்க்கப் படவோ, நடிக்கப்படவோ இல்லை என்பது அவர் அபிப்பிராயம் போலும். மேற்கு நாட்டு நாடகங்களை - சிறப்பாக சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் - தமிழ் நாடக, இந்திய நாடக இலக்கண முடிவுகளுக்கமைய ஆராய்ந்தமை சிந்தித்தற்குரியது. ஆராயலாமோ என்பதும் ஆராய்விற்குரியது.

இரண்டாவதாக ,தமிழில் நாடகம் சிறப்படைய ஆசையுற்ற விபுலாநந்தர் சேக்ஸ்பியரைச் சரியானபடி அறிமுகம் செய்வதுடன் வடமொழி நாடகமரபையும் அறிமுகம் செய்து அதற்கொப்பத் தமிழ் நாடகமரபையும் காட்டுகிறார். ஒருவகையில் தமிழர் மத்தியில் நாடகமரபு ஒன்றிருந்ததென்பதை - அதன் தனித்துவத்தைக் காட்டுவதும் அவர் நோக்கமாயிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அத் தனித்துவம் வெறும் தனித்துவமாயில்லாது உலகின் வளர்ச்சியினை உள்வாங்கி வளரும் தனித்துவமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அவர் கருத்து. தமிழ்த் தனித்துவம் - உலகளாவிய சிந்தனை என்ற இருமுரண்களையும் இணைத்து ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்று, சமரசம் கண்டு வளர வேண்டும் என்ற அவர் எண்ணமும் இங்கு தெரிகிறது.

மூன்றாவதாக, தமிழ் நாடகம் எழுதுவது, நடிப்பதை விடத் தமிழ் நாடக ஆராய்ச்சியே அவரது பிரதான நோக்குப் போலும். இன்று பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. ஐரோப்பிய நாடகமரபு, ஆசிய நாடக மரபு பற்றி மாணாக்கர் பயில்கின்றனர். இந்நிலையில் இற்றைக்கு 70 வருடங்களுக்கு முன்னரே இது பற்றிச் சிந்தித்த விபுலாநந்தர் தூர நோக்குடைய மேதையாகக் காட்சி யளிப்பதுடன், அவர் காலத்தில் நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டவர் களிடமிருந்து நாடக ஆராய்ச்சியாளர் என்ற வகையில் வேறு படும் காணப்படுகிறார்.

சேக்ஸ்பியரை மாத்திரம் அறிமுகப்படுத்தாது கிரேக்க நாடகங்களையும் ஆட்டுப் பாடலிலிருந்து அது தோன்றிய மையையும் இணைத்து ஆட்டுப்பாடலைத் தமிழரின் பண்டைய வேலனாட்டத்துடன் ஒப்பிடுதல்¹⁶ பின்னோக்கிப் பார்க்கையில் நாடக ஆராய்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த தூரப் பார்வையினைப் புலப்படுத்துகிறது. எனினும் காமெடி (Comedy) றஜடி (Tragedy) பற்றிய அவர் கருத்துக்கள், தமிழ் நாடகம் பற்றிய அவர் கருத்துக்கள், இந்திய நாடக மரபின் இலக்கணம் கொண்டு ஐரோப்பிய நாடகங்களை ஆராய முயன்றமை என்பன ஆராய்விற்குரியன.

தொகுத்துக் கூறின் இசையில் தமிழ்த் தனித்துவம் கண்டது போல நாடகத்திலும் தமிழ்த் தனித்துவம் காணல், அதே

நேரம் உலக, சமஸ்கிருத நாடக வளர்ச்சிக்கியை எம்மை வளர்த்தல், நாடகத்தை ஆராய்ச்சி ரீதியாகக் கற்றல், நாடக அறிவு பெறல், இந்த அறிவை மன்பதைக்குப் பயன் தரக் கூடிய விதத்தில் பிரயோகித்தல் என்பன நாடகக் கலை பற்றி அவர் கொண்டிருந்த நோக்குகளாகும்.

8

இலக்கிய நோக்கும் பணியும்

அவரது கட்டுரைகளும் சொற்பொழிவாற்றிய தலைப்புக்களும் ஆராய்ச்சி நூல்களும் செயற்பாடுகளும் அவரது இலக்கியப் பணிகளின் தன்மை பற்றியும் அதனுடாக எழும் அவர் இலக்கிய நோக்குப் பற்றியும் அறிய உதவும் சாதனங்களாகும். 1920 களில் அவரது இலக்கிய நோக்குக்கும் 1940 களில் அவரது இலக்கிய நோக்கிற்குமிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் மக்களுக்கு உலக இலக்கியங்களையும் அவற்றின் செழுமையினையும் அறிமுகம் செய்தல் அவரது இலக்கிய நோக்கினுள் மிக முக்கியமானதாகப்படுகின்றது. சேக்ஸ்பியரையும், தனஞ்செயனாரையும் அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் தமிழ் நாடகத்தைத் தரம் வாய்ந்த நிலைக்கு உயர்த்த எண்ணிய அடிகளார் உலக இலக்கியங்களையும் தாசூர் போன்ற வங்காளக் கவிஞர் களையும் அறிமுகம் செய்தல் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்தையும் உயர்த்த எண்ணியிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. கிரேக்க நாடகங்களையும் நாடகாசிரியர்களையும் ஆங்கிலத்தின் சிறந்த புலவர்கள் எனக்கணிக்கப்படும் மில்டன், சேக்ஸ்பியர், வால்டர் ஸ்கொட், டென்னிஸன், ஷெல்லி, ரொபர்ட் பிரெளணிங், டைரன், கீட்ஸ் ஆகியோரையும் நோர்வே நாடகாசிரியர் இப்ஸனையும், வங்க மொழிக் கவிஞரான ரவீந்திரநாத் தாகூரையும் அறிமுகம் செய்யும் விபுலாநந்தர் சேக்ஸ்பியர், மில்டன், உவேட்ஸ்வர்த், கீட்ஸ், ஷெல்லி, டெனிசன் ஆகியோரது கவிதைகள் சிலவற்றையும் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். தமிழ் மாத்திரம் அறிந்தவர் பிறமொழியிலும் நல்லவையுண்டு எனக்கண்டு அவற்றை அறிந்து தம் மொழியில் அவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டு மென்ற சமரசப் போக்கே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவிப்பதற்குக் கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டினை ஒருவாறு நிகர்ப்ப ஆரியமும் தமிழும் வல்ல பண்டிதமணியாருக்கு (பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார்) ஆங்கில மொழிக் கவிநயத்தினை ஒரு சிறிது காட்டுதல் கருதி எழுந்த கட்டுரை என்று தமது ஆங்கில வாணிக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். ¹⁷ மொழிபெயர்க்க அவர் தெரிந் தெடுத்த மேற்குறிப்பிட்ட கவிஞர்களின் பாடல்கள் விபுலாநந்தரின் நோக்கினைக் காட்டுவன. மானிடப் பெருமிதமும் தேசாபிமானமும் உலகவாழ்வும் ஆன்மிக உணர்வும் நிரம்பப் பெற்ற பாடல்கள் அவை. இப்பாடல்களிற் கூட ஆத்மிகமும் உலோகாயுதமும் இணையும் தன்மையினைக் காணலாம். அடிகளாரைத் தமிழியல் ஆராய்வுகளில் ஒப்பியல் கல்விக்கு முக்கிய இடமளித்த முன்னோடிகளுள் ஒருவர் எனக் குறிப்பிடும் கைலாசபதி; ஆங்கில இலக்கியத்தை மாத்திரம் கற்பதோடு அமைந்தவர் அல்லர் அடிகள். உலக வரலாறு மானிடவியல், தத்துவம், விஞ்ஞானம், புராதன மொழிகள் முதலியவற்றையும் இடைவிடாது படித்து வந்திருக்கிறார். இவற்றின் விளைவாகவே பரந்த உளப்பாங்கு அவரிடத்தே வளர்வதாயிற்று என்றும் கூறிச் செல்கிறார். ¹⁸ இப்பரந்த பார்வையினைத் தமிழ் அறிஞரும் எழுத்தாளரும் பெறின் தமிழ் இலக்கியத் தரம் உயரும் என அடிகளார் எண்ணியிருக்கக் கூடும்.

இலக்கிய விமரிசனத்துறையிலும் அடிகளாரின் பங்கு குறிப்பிடற்குரியது. இந்திய அழகியற் கொள்கையை அடிப்படை யாகக் கொண்டே அவர் கவிதைகளை மதிப்பிட்டார் போலத் தெரிகிறது. கவிதை நயத்தலில் இரசிக விமரிசன முறை ஒன்றினையே அவர் செய்துள்ளார். சொற்களின், ஓசையின், கவிதை அமைப்பின் துணைக் கொண்டு புலவனின் உணர்வையும் பாடல் தரும் சுவையையும் பெறலே இவ்வணுகு முறையின் பிரதான நோக்காகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளை போன்றோரால் வளர்க்கப்பட்டு, பண்டிதமணி போன்றோரால் புகழப்பட்ட மரபு இது. விபுலாநந்தர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் டி.கே.சி.யின் பாடல்களும் தெரிவும் வெறும் ரசனையின் பாற்பட, விபுலாநந்தரின் தெரிவும் பாடல்களும் ரசனையோடு

மன்பதைக்கு ஆண்மை, வீரம், ஞானம், தேசாபி மானம், பக்தி என்பற்றை ஊட்டுவனவாயுமுள்ளன. இவ்கையில் தம் கால ரசிக விமரிசனக்காரர்களிலிருந்து இவர் வேறுபடுவதுடன் இலக்கிய விமரிசனம் கூட மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்குடையவராயும் காணப்படுகின்றார்.

பழைமைவாதியான இவர் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டிருந்தமை அவரின் கால முரணற்ற இலக்கியப் பார்வையினை எமக்குக் காட்டுகிறது. மகாகவி பாரதியாரைத் தமிழ் நாட்டில் பிரபல்யப்படுத்திய பெருமை இவருக்குண்டு. தமிழ் நாடு பாரதியின் கவித்திறனையும் கருத்து வல்லமையையும் காணுமுன்னர் அதனைக் கண்டு வெளிக் கொணர்ந்தவர் இவர். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் எழுதிய நாடகங்களை 'இது கொடுந்தமிழ் நாடகங்கள்' என ஒதுகினாரல்லர். அவற்றை உவந்தேற்ற விபுலாநந்தர் 'மட்டக் களப்பு வழக்குத் தமிழினையும் ஓரிரண்டு நாடகங்களிற் படம் பிடித்து வைப்பது நன்று'¹⁹ என்று கூறி வாழ்த்துகிறார். பாண்டியன் தமிழே தமிழ் என்று கூறிய பண்டிதர் மயில்வாகனனார், வழக்குத் தமிழின் இயல்பை ஆராய்ந்து எழுதிய 'சோழமண்டலத் தமிழும் ஈழமண்டலத் தமிழும்' என்னும் கட்டுரை முக்கியமானதாகும்.

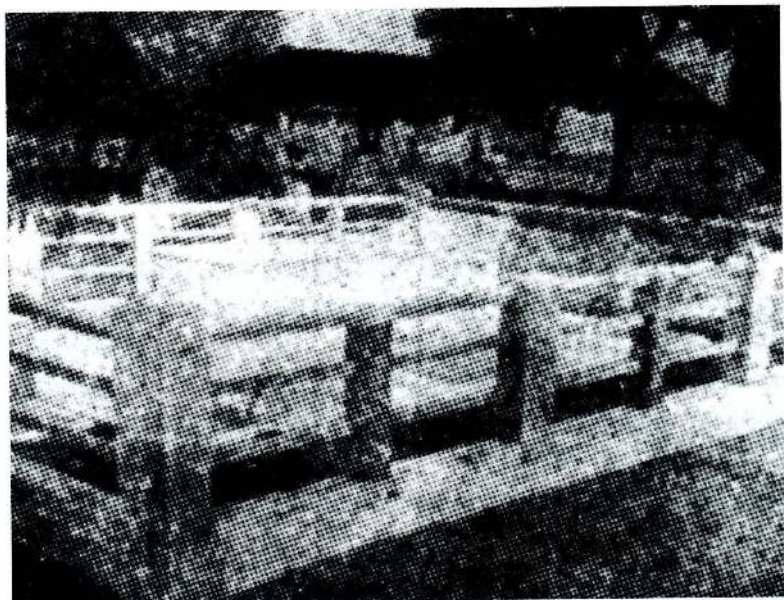
இவர் காலத்தில் மாதவையா போன்றோர் நாவல் எழுத ஆரம்பித்து விட்டனர். மணிக்கொடி தோன்றி விட்டது. வ.வே. ச. ஐயர் ஆகியோர் கதை எழுதுகிறார்கள். கலைமகள், கல்கி, ஈழகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகள் நவீன இலக்கியத்திற்கு இடமளிக்க ஆரம்பித்து விட்டன. பேராசிரியர்களான வையாபுரிப்பிள்ளை, கணபதிப்பிள்ளை தொடக்கம் மு.வரதராசன் வரை இதற்கு உதாரணங்களாகும். எனினும் அடிகள் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டாரல்லர். அடிகள் ஆராய்ச்சியாளனே தவிர வசன ஆக்க இலக்கியகாரர் அல்ல என நாம் அமைதிகாணலாம். எனினும் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தாக்கம் அவரிலும் இருந்தது என்பதை அவரது சில கவிதைகள் காட்டி நிற்கின்றன. கடுமையான செய்யுள்களை எழுதிய அடிகளார் எளிமையான கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். நவீன இலக்கியம் அடிகளாரில் பிரதிபலிப்பதை அவரின் கவிதைகள் மூலம் நாம் கண்டு கொள்ளலாம். நவீன

இலக்கியத் துறைகளில் கால் வைத்த தாகூரை ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்த அடிகளார் நவீன இலக்கியம் பற்றிக் கரிசனை கொண்டிருந்தார் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

பின்னாளில் அவர் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மறுமலர்ச்சிக்கழகம் ஒன்றினை ஆரம்பித்து நடத்திய போது அதிற் கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தினார் என்று அறிகிறோம். பழைய இலக்கியப் படிப்புடன் புதிய இலக்கியத்தையும் அவ்வணைத்த அவரது அகண்ட பார்வையினை இது நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

அனைத்திலும் சமரசம் கண்டு நல்லன கொள்ளும் இவர் போக்கினை இலக்கியத்திலும் காண்கிறோம். மனிதரில் வேற்றுமை காணாதது போல பழைய இலக்கியமே நன்று; புதிய இலக்கியம் இலக்கணத்துள் அடங்காதது; எனவே அது தீது என்றோ செந்தமிழில் எழுதும் இலக்கியமே இலக்கியம் ஏனையவை இலக்கியமல்ல என்றோ தமிழ் இலக்கியமே சிறந்தது ஏனையவற்றுள் ஒன்றுமில்லை என்றோ இருமுனைச் சிந்தனை கொண்டவரல்லர் அடிகளார். இரண்டிலுமுள்ள நல்லனவற்றைக் கண்டு அதற்குள் சமரசம் செய்து அதன் மூலம் சிறந்த உணர்ச்சியைக் காட்டியவர் அடிகளார்.

இலக்கிய நோக்கைப் பொறுத்தவரை காலத்தோடு வளர்ந்தவர் அவர். மாறாத உடும்புப்பிடி அவரிடம் இல்லை. மாறுதலிலும் மாற்றத்திலும் நம்பிக்கையுடைய இத்தத்துவத்தில் வைத்த நம்பிக்கையே அவர் எழுத்துகளுக்கு ஆழமும் அர்த்தமும் கொடுத்தன.

அடிகளாரின் கல்லறை

நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய
 மனம் துரியன்மையே கொடுக்காது சித்திரவாதத்தால்
 தாது தீர்க்க உதம் இராவுகை சுகாயை
 வித்து சுக செய்திகையுறைகூடு
 கோண்டி ன். நாண்டி ன். யானைய
 கொடுத்தித்து திறைசூழி சுகையாங்கூடு
 மொண்டி ன். யானைய

புண்ணிய என்னுளேன்யை...
 பரவின. உத்தரின்...
 இப்படிவேலின்கூடு அன்வலி...
 போன உளக்க உயுருகுமையு நினைவுகூடு நானது
 எந்தகியான்மம். இதற்குள்ளானதுவிடாசாமி
 போங்கா...
 எந்தகியான்மம்

திருமணி மரகததவல்லி
 அம்மாளுக்கு எழுதிய கடிதப்பிரதி

சுவாமியார் தமது இளைய தங்கையார்
 திருமதி மரகததவல்லி அம்மாளுக்கு எழுதிய கடிதப்பிரதி

நிறைவுரை

தொகுத்துரைக்குமிடத்து விபுலாநந்தரிடம் மனிதனையும், சமூகத்தையும் புரிந்து கொள்ளுகின்ற- இயங்கிய நிலையில் - அதன் சகல முரண்பாடுகளோடும் அதனைக் காணுகின்ற அகண்ட பார்வையும் அனைத்திலும் தொடர்பைக் காணுகின்ற தத்துவ நோக்கும் காணப்பட்டன. அவருடைய வாழ்க்கைப் பின்னணியும் நுண்மான் நுளைபுல அறிவும் வேதாந்த தத்துவமும் அவருக்கு இந்தப் பார்வையை அளித்திருக்கலாம்.

அவருடைய பிரதான சிந்தனைப் போக்கும் செயற்பாடுகளும் இந்தத் தடத்திலேயே செல்லுகின்றன. இதற்குப் புறனடையாகச் சில கட்டுரைகள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் பிரதான ஓட்டம் இதுவே.

சகல முரண்பாடுகளையும் இணைத்தலும் சமரசம் காணுதலும் அவரின் பெரு நோக்காயிற்று. விவேகாநந்தர் நவீன கால இந்தியாவுக்களித்த சிந்தனைப் போக்கு இது. அவர் வழிவந்த விபுலாநந்தர் இவ் வழிச் சென்றது வியப்பன்று. சமூகத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்ட அவர் அத்தகைய பண்புகள் இல்லாத தொண்டர் குலம் போன்று புதுக்குலம் ஒன்று தமிழர் மத்தியிலே தோன்ற வேண்டும் என்று விரும்பினார். அத்தகைய சமூகத்திற்கு வேண்டிய மன உரத்தை அச் சமூகத்தின் பாரம்பரியத்திலிருந்தே எடுத்துக் காட்டினார்.

இசைக் கலையைப் பொறுத்தவரை தமிழிசை மரபைக் கண்டறிந்தார்; பேணினார். பழைய யாழினை மீளுருவாக்கம் செய்தார். கலைகளைப் பொறுத்த வரை நல்ல கலைகளை, ஆழமான கலைகளை அறிந்து உணர்ந்து ரசிக்கும்படி வழி காட்டினார். ஓடும் செம் பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் நம் வாசகருக்கும் ஆழமானது இது மேலோட்டமானது இது என்று

கற்கும் கலை நயம் கண்டறியும் முறையைக் காட்டினார். இதன் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் ஆரோக்கியமான மனம் பெற விரும்பினார்.

நாடகங்களைப் பொறுத்தவரை தமிழ் நாடக மரபைத் தமிழரை அறியச் செய்யப் பண்ணியதுடன் மேற்கு நாட்டு நாடகங்களையும் சமஸ்கிருத நாடக மரபினையும் அறிமுகம் செய்து மரபில் நின்று புதியது உருவாக வழி சமைத்தார்.

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை மரபு வழித் தமிழையும் தமிழர் தம் பெருமையையும் உரக்கக் கூறிய போதும் அதன் நவீன வளர்ச்சியிலும் அக்கறை காட்டினார். பிற நாட்டு இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பும் பாரதி அறிமுகமும் பேச்சுத் தமிழை ஆதரித்ததும் இதற்குதாரணங்களாகும்.

கூட்டு மொத்தமாகக் குறிப்பிடின் அவர் பழைமை பேணினாரில்லை. பழைமையினின்று புதுமையை அவாவினார். அப்புதுமை உலகம் தழுவியதாக உலகக் கலை இலக்கியப் போக்குடன் ஒட்டியதாக அமைய வேண்டும் என அவாவினார் போலும். தமிழை உணர்வு நிலையில் அணுகாமல் அறிவு நிலையில் அணுகமுயன்றார்.

குறுகிய மனப்பாங்கினின்று நம்மை விடுவித்து பரந்த நோக்கில் நம்மை நாம் விளங்கிக் கொள்வதும், நமது பாரம் பரியத்திலிருந்து புதுமையைக் கண்டறிந்து வளர்த்துச் செல்வதும், சகல முரண்பாடுகள் மத்தியிலும் ஒரு இணைவு கண்டு மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்ய முன் வருவதும் இன்றைய தலைமுறை அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடங்களாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஈழமணி மலர் 1948 (தடித்த எழுத்துக்கள் எம்மா லிடப்பட்டவை).
2. மேலது (தடித்த எழுத்துக்கள் எம்மாலிடப்பட்டவை).
3. செல்வநாயம், அருள் (பதி.), விபுலானந்த ஆராய்வு, கலைமகள் வெளியீடு, சென்னை 1963, பக். 140.
4. மேலது, பக். 38.
5. அடிகளாருக்குச் சிதம்பரம் தாலுகா ஆதித்திராவிடர்கள் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட வாழ்த்துமடல், 1933.
6. விபுலானந்த ஆராய்வு, பக். 121-138.
7. மேலது, பக். 34.
8. செல்வநாயகம், அருள் (பதி.), விபுலானந்தச் செல்வம், கலைமகள் வெளியீடு, சென்னை 1963, பக். 112.
9. விபரங்களுக்கு பார்க்க: பண்பாடு, இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், இதழ் 2, ஆகஸ்ட் 1991.
10. விபுலானந்த சுவாமிகள், முன்னுரை, மதங்களுளாமணி என்னும் ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல், மறு வெளியீடு பிர தேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, 1987.
11. மேலது.

604200

குமரன் புத்தக இல்லம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN 955-659-045-5

விலை: 150.00